

østrigsk Finansminister, Brestl, har sagt, at Regeringen i Fredstid bør holde lidt igjen med sin Udstedelse af Statsnoter, for at den i Krigstilfælde kan betjene sig saa meget des mere af dette herlige Middel!

Træets Stigning i Pris synes navnlig at tildrage sig stor Opmærksomhed i Frankrig. Det er fremfor Alt til Jærnvejenes Sveller og øvrige Træanvendelse, at man begynder at frygte Mangel. Tidligere benyttede man til Sveller udelukkende Egetræ som det haardeste og varigste. Det varer i det Mindste 2 Gange saa længe som nogen anden Træsart; men Prisen er steget endnu højere; den er nu 3 Gange saa høj som den var for 50 Aar siden. Først gik man fra Eg over til Bøg og derfra igjen til Naaetræ, som man forsøgte at gjøre mere varigt ved Inprægninger og andre Beskyttelsesmidler. Ogsaa er man gaaet over til at gjøre Svellerne mindre, idet man navnlig har erstattet de større firkantede med mindre halv-runde, som man til Gjengjæld lægger nærmere ved hinanden. Derved har man navnlig naaet at kunne benytte yngre Træer; men endnu forudsættes der dog en Alder for Træerne af omtrent 100 Aar og en Væxt som kun findes i de koldere Egne. Samtidig med det stigende Brug er man enig om, at Træmassen, som væsentlig kun kommer fra Sverig og Norge, Rusland og Kanada, i en overordentlig Grad tager af. Allerede nu svarer den aarlige Tilvæxt ingeniende til Forbruget, og naar man nu til med erindringer, at hele den stigende Mængde Jærnveje hvert tiende Aar, eller, hvor mindre haardt Træ end Eg anvendes, endnu langt hyppigere, skal have hele sin Træmasse forøget med mindst 100-aarigt Træ, saa har man troet at være nødt til at nære Ængstelse for den fremtidige Forsyning med dette vigtige Materiale. I Frankrig nærer man især denne Frygt med Hensyn til Egetræ, som der udgjør en dobbelt saa stor Andel af Indførselen, som i England, en Femtedel af den hele Træværdi i Frankrig, kun en Tiendedel i England, og som i Frankrig foruden fra de nævnte Lande ogsaa faas over Triest fra de sydlige østrigske Provinser ind mod Donau. Denne Anskuelse om den sandsynlige Stigen

af Værdien for Gavntræ, navnlig af Egetræ, stemmer med den Mening, der hos os er fremsat af Forstdocent Dr. P. E. Müller.

Udvandringen i 1872 har, forsaavidt den foregaar fra de storbritanniske Havne, hvor Agenter ere ansatte, langt oversteget de foregaaende Aars Totalsummer, og dette Aar opviser det største Tal siden 1854. Antallet var nemlig 295,213 — medens der i 1871 samme Steds fra kun udvandrede 42,778 og i 1870 kun 38,273. Selv om man tager det aarlige Gjennemsnit for de 17 Aar siden 1854, overstiger Udvandringen i 1872 dog dette Tal med 109,971. Af det hele oven anførte Antal drog 233,747 til de Forenede Stater i Nordamerika, 32,295 til de engelske Besiddelser i Nordamerika, 15,876 til Avstralien og 13,385 til forskjellige andre Steder. Af samtlige Udvandrere vare ca. 179,000 Mandspersoner, ca. 116,000 Kvinder; af disse sidste vare ca. 50,000 ugifte. Af de til de Forenede Stater Udvandrede hørte ca. 82,000 hjemme i England, ca. 12,600 i Skotland og henved 67,000 i Irland; paa Udlandet falder over 68,000. — At Udvandringen fra Tyskland ligeledes har været i stærk Stigning i de sidste Aar, er bekjendt; fra Preussen oplyses nu, hvilken betydelig Indflydelse Militærforholdene i saa Henseende øve. Medens nemlig i 1862 kun 8,8 pCt. af samtlige Udvandrere vare militærpligtige, var i 1871 19,3 pCt. af Udvandrerne — altsaa paa det Nærmeste en Tredjedel af dem — militærpligtige. Da derhos det absolute Tal af Udvandrere er steget, ere de Militærpligtiges steget saa meget mere.

Nationalekonomisk Forening

afholdt Møde Torsdagen d. 20 November. Formanden, Prof. Frederiksen forklarede, hvorfor Mødet ikke afholdtes den sædvanlige Torsdag, og meddelte, at et af Bestyrelsens Medlemmer, Prof. Scharling, særlig ved denne Sag beklagede at være forhindret i at møde paa Grund af Bortrejse. Paa Bestyrelsens Forslag optoges som Medlemmer af Foreningen: